

[Villemoes.]

Beklagelse, men det er vigtigere, om der kunde ske lidt til Fordel for disse Medborgere. Jeg hørte ogsaa den højtærede Handelsminister udtale, at dette Spørgsmaal var under Overvejelse i Ministeriet, og det er jeg glad for og tilfreds med. Naar store Rystelser sker og Indgreb foretages, vil der altid være nogen, som dette gaar ud over, og som man derfor bør søge at mildne Kaarene mest muligt for. Naar Fragtnævnet i det store og hele bestemmer over Baadene, bliver selvfølgelig dette Mellemed, som under normale Forhold er et saa nødvendigt Mellemed og gør en nyttig Gerning ved at bringe de to Parter sammen, mindre nødvendigt. Jeg vil ikke alene herfra udtale Sympati for den Tanke, at der bliver raadet Bod derpaa, men tillige understrege, at det maa ske ved Handling.

Jeg forstaaer i øvrigt af Betænkningen fra Udvalget i det andet høje Ting, at Udvalget har modtaget adskillige Deputationer, men det fremgaar ikke af Betænkningen, hvad disse Deputationer har fremført for Udvalget: Det kan vi maaske høre lidt om, naar vi kommer til Udvalgmøde; thi eet er jo, at der har været en Del Deputationer, et andet, hvilke Ønskemaal disse har haft at fremsætte.

Hovedopgaven er at faa de flest mulige Varer bragt her til Landet. De forskellige Transporter bør foregaa saa gnidningsløst som muligt, og saa vidt gør ligt bør man dertil benytte den mest egnede Tonnage. Jeg skal ikke skjule, at jeg synes at have sporet, at man undertiden ikke helt ud har taget de Hensyn paa dette Omraade, som fornøftigt var. Det er sagt, at alt maa gøres for, at Transporten kan ske paa den mest praktiske Maade, det vil sige, at man ogsaa transporterer Varerne i de dertil mest egnede Skibe, hvis de da er for Haanden, og at der ikke paa noget Punkt fra Redernes Side lægges Hindringer i Vejen for at stille Skibene til Disposition. Jeg har hørt nævne, at der paa dette Omraade skulde have været nogen Gnidning; efter hvad jeg senere havde faaet oplyst, kan det afgjort ikke passe, men der har dog maaske været forskellige Forhold: Fragtrater etc., som har bevirket, at der ikke straks altid har været stillet Skibe til Disposition, naar der har været Ladninger at transportere. I Øjeblikket er det desværre meget smaat med Varetransporterne, og derfor bør alt gøres for, at der ingen Hindringer bliver.

Jeg anbefaler i øvrigt Lovforslaget og haaber, vi vil kunne stemme for det ved

trede Behandling, efter at vi har faaet disse Oplysninger i Udvalget, men jeg har endnu et lille privat Hjertesuk: Kunde man ikke ved Love, der ikke har flere Paragraffer end f. Eks. det foreliggende Lovforslag, simpelt hen samle Bestemmelserne i en ny Lov? Nu henviser den højtærede Minister, som det saa ofte er gjort ved andre Lejligheder, i Lovens § 3 til Lov Nr. 287 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 328 af 23. September 1939, Lov Nr. 116 af 30. Marts 1940 og nu ændres ved den nye Lov. Kunde det ikke alt sammen optrykkes? Jeg forlanger ikke, at det skal ske denne Gang, for jeg ønsker ikke Lovforslaget tilbage til det andet høje Ting, men hvis man ved Love, hvis Paragraffer er ret faa, kunde samle det i een Lov, vilde det være behageligere for Lægmanden end en Henvisning til 3—4 forskellige Love.

Halfdan Hendriksen: At Loven om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten, der udløber med Udgangen af Oktober Maaned d. A., under de foreliggende Forhold maa forlænges, er der formentlig Enighed om inden for alle Kredse, og en Forlængelse af Loven indtil Udgangen af Marts 1941 kan der sikkert heller ikke siges noget som helst imod. Noget anderledes ligger det maaske med Hensyn til den Udvidelse af Fragtnævnets Kompetence, der foreslaas i Lovforslagets § 1; her kan divergerende Opfattelser naturligvis gøre sig gældende. Lovforslaget har, som nævnt af Ministeren, været underkastet en Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, og Udvalget har med Tilslutning af den højtærede Minister enstemmigt vedtaget tvende Ændringsforslag, der imødekommer Ønsker, fremsat fra forskellige i Sagen interesserede Sider. Det første Ændringsforslag fastslaar, at Fragtnævnet kun skal medvirke ved Afslutningen og Administrationen af Handels- og Skibsfartsaftaler i det Omfang, Regeringen maatte finde det paakrævet. Om Betydeligheden heraf kan der sikkert være Enighed inden for alle Kredse.

Helt det samme kan maaske ikke siges med Hensyn til den anden Ændring, der gaar ud paa Oprettelse af et Ankenævn, hvortil de, der føler sig utilfredse med Fragtnævnets Afgørelser, kan rette deres Klager, dog saaledes, at den endelige Afgørelse — hvad der er nødvendigt i Tider som dem, vi nu oplever — ligger hos den højtærede Minister. Det forekommer mig